ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

వ్యవస్థాపక సంపాదకులు : బి.వి.ఎల్.ఎన్.రాజు

సంపుటి : 13 | సంచిక : 09 | మే 2008

రమణ భాస్కర

ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక

పేజీలు : 16

గౌరవ సంపాదకులు
శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి
(హైమ)

చందా
సంవత్సర చందా:రూ॥150/-
విడి ప్రతి : రూ॥ 10/-

చిరునామా
రమణ భాస్కర
శ్రీ రమణ క్షేత్రం,
జిన్నూరు - 534 265
ప॥గో॥ జిల్లా, ఆం॥ప్ర॥

పబ్లిషర్
సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు
శ్రీ రమణ క్షేత్రం
జిన్నూరు - 534 265
☎ 08814 - 224747
9247104551

ఈ సంచికలో....

జిన్నూరు 01-02-08

సఖినేటిపల్లి 25-02-08

ప్రింటర్
శ్రీ భవాని ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్
(దుడే శ్రీను) ఎస్.వి.ఆర్. కాంప్లెక్స్,
పాలకొల్లు, 9848716747

(సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 01-02-08, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనిషి యొక్క జీవితవిధానం ఎలా ఉండాలి, మనం ఎలా నడుచుకోవాలి అని ధర్మశాస్త్రం చెపుతుంది. ధర్మాన్ని ఆచరించకుండా మనం జపం చేసినా, ధ్యానం చేసినా మనస్సు అణగదు. భగవంతుడు ధర్మస్వరూపుడే. ధర్మ సంస్థాపనార్థం ఒక శరీరాన్ని కల్పించుకొని ఈ లోకంలోనికి వస్తాను అని పరమాత్మ గీతలో చెప్పాడు. మనం నేను, నేను అంటున్నాము. నేను అనేటప్పటికి మనకు దేహం గుర్తుకు వస్తుంది. ఏ నేనుకయితే సంతోషం వస్తుందో, ఏ నేనుకయితే దుఃఖం వస్తుందో, శరీరం పుట్టినప్పుడు నేను పుట్టాను అని ఏనేను అయితే అనుకొంటోందో, శరీరం చనిపోయినప్పుడు నేను చనిపోతున్నాను అని ఏ నేను అయితే అనుకొంటోందో అది నూటికి నూరుపాళ్ళు నువ్వు కాదు, అది అబద్ధమైన నేను. ఇది మీకు అర్థమవ్వాలి. ఆ నేనులో నుండి బయటకు వచ్చేవరకు మనం శవాలను మోస్తూ ఉండవలసిందే, ఇంక జన్మలు ఆగవు. కామక్రోధములు కూడా ఈ నేనుకే వస్తాయి. మీలో ఉన్న దేహగతమైన నేను ఒకరకంగా ఉండవచ్చు, నాలో ఉన్న దేహగతమైన నేను ఇంకోరకంగా ఉండవచ్చు కాని మన దేహాలు మటుకు అన్నం తినటం వలన ఇలా తయారైనాయి. అబద్ధాలు రకరకాలుగా ఉంటాయి గాని నిజం ఒకేరకంగా ఉంటుంది. అందుచేత ఈ అబద్ధమైన నేనును మనం నమ్మటానికి వీలులేదు. విద్య వలన వినయం పెరుగును, అవిద్యవలన

మదము పెరుగును అని భర్తృహరి చెప్పాడు. విద్యవలన వినయం వస్తుంది, వినయం వలన యోగ్యత వస్తుంది. యోగ్యత వలన ధనం వస్తుంది, ధర్మాన్ని ఆచరించాలనే బుద్ధి కలుగుతుంది. ధర్మాన్ని ఆచరించటం వలన మనస్సు సంస్కరించబడుతుంది. ధనం లేనివాడు ఈరోజు ఎలా వెళుతుంది అని ఆలోచిస్తూ ఉంటాడు. అందుచేత ధనానికి ఉండే ఉపయోగం ధనానికి ఉంది, దానివలన మనం అనేక మంచి పనులు చెయ్యవచ్చు అని భర్తృహరి చెప్పాడు. అందరి హృదయాలలో నేను ఆత్మగా ఉన్నాను అని భగవంతుడు చెప్పాడు. భగవంతుడు చెప్పిన నేను మటుకు నిజమైన నేను, ఆ నేనులో తేడా ఏమీ లేదు. అబద్ధమైననేను వచ్చేటప్పటికి తేడాలు వచ్చేస్తాయి.

మనం గుడిలో ఉన్న దేవుడిని నమ్ముతాము, వైకుంఠంలో ఉన్న దేవుడిని నమ్ముతాము ఇవి అన్నీ మనస్సు ఎంత నిజమో అవి కూడా అంతే నిజం. మన ఇంద్రియాలతో సంబంధం లేకుండా, మనస్సుతో సంబంధం లేకుండా, బుద్ధితో సంబంధం లేకుండా మన హృదయంలో ఒక నేను ఉంది. అది ఒక్కటి మాత్రమే నిజం. అయితే మనకు ఉన్న దేహబుద్ధి వలన హృదయంలో దేవుడు ఉన్నాడు అన్న సంగతి మర్చిపోతున్నాము. అలవాట్లు నేర్చుకోవటం తేలిక, వాటిలో నుండి విడుదల పొందటం చాలా కష్టం. కొన్ని అలవాట్లు మనం ఎంత సాధన చేసినా అవిపోవు. చిన్న మొక్క అయితే చేతితో లాగేయవచ్చు, అదే చెట్టు అయితే గొడ్డళ్ళు పట్టుకొని వెళ్ళాలి. కొన్ని అలవాట్లు పైపైనే ఉంటాయి, అవి తేలికగానే పోతాయి. కొన్ని అలవాట్లు అలా కాదు చాలా లోతుగా ఉంటాయి. అవి ఎంత లోపలకు తన్నుకొని పోయినాయో అంత కష్టపడి సాధన చేస్తేగాని అవి బయటకు పోవు. నిజమైన నేను అంటే పరమాత్మ, పరమాత్మ మనకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పడు నేను వేరు, వారు వేరు అనే బుద్ధి పోతుంది, భేదబుద్ధి పోయిన తరువాత అమృతానుభవం కలుగుతుంది. గుడిలో దేవుడు ఉన్నాడు. ఆయనకు అభిషేకాలు చేస్తున్నారు. లోపల దేవుడు ఉన్నాడు కాబట్టి గుడిని శుభ్రంగా ఉంచుతున్నారు. మన హృదయంలో దేవుడు ఉన్నాడు, ఆయన నూటికి నురుపాళ్ళు నిజం. దేవుడు ఉన్న దేవాలయాన్ని ఎంత శుభ్రంగా ఉంచుతున్నారో, హృదయంలో కూడా దేవుడు ఉన్నాడు కాబట్టి, దేహమనే దేవాలయాన్ని కూడా శుచిగా ఉంచండి. మనం ఇంద్రియాల చుట్టూ, మనస్సు చుట్టూ తిరుగుతున్నాము అనుకోండి, వాటిలో నుండి బయటకు

రాలేకపోతున్నాము అనుకోండి యింక మనకు జ్ఞానం కూడా రాదు ఎందుచేతనంటే వీటితో సంబంధం లేకుండా మనలో అంతర్యామిగా భగవంతుడు ఉన్నాడు.

అంతర్యామిగా ఉన్న భగవంతుడిపట్ల, అగ్నిదేవుడిపట్ల, అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వరుడి దగ్గరకు మిమ్మల్ని చేర్చే గురువుపట్ల, తల్లిపట్ల, తండ్రిపట్ల ఈ ఐదుగురిపట్ల గౌరవంగా ఉండమని పెద్దలు చెపుతారు. అంతర్యామిపట్ల మీరు ఎంత గౌరవంగా ఉన్నారో అంతర్యామి దగ్గరకు మిమ్మల్ని తీసుకొనిపోయే గురువు పట్ల కూడా అంతే గౌరవంగా ఉండాలి. సర్వకాల సర్వావస్థలలో భగవంతుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడనే సజీవమైన విశ్వాసం ఉంటే, ఆ నమ్మకం స్థిరంగా ఉంటే వాడు శ్రద్ధావంతుడు, శ్రద్ధ అంటే అది. మీ ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధిని, భౌతిక అభివృద్ధిని ఎవరైతే కోరరో వారితో స్నేహం చేయవద్దు, వారితో జాగ్రత్తగా ఉండండి అని రామకృష్ణుడు చెప్పారు. పాము నోట్లో విషం ఉంటుంది, దానినోట్లో ఉన్న విషం దానినేమీ చేయదు, అది కరిచింది అనుకోండి మనలను చంపేస్తుంది. అలాగే భగవంతుడిలో అంతర్గతంగా మాయ ఉంది. ఆ మాయ భగవంతుడిని ఏమీ చేయదు. మనం అందులో పడ్డామా అది మనలను చుట్టేస్తుంది. ఆ మాయే మనకు నేనుగా వస్తోంది, అదే మనస్సుగా వస్తోంది అని మనం మర్చిపోయాము. ఏదైతే లేదో అది ఉన్నట్లుగా కనిపిస్తూ ఉంటుంది, అదే మాయ. ఈ దేహం ఉండగానే కామాగ్ని, క్రోధాగ్ని చల్లారాలి. అవి ఎంతకాలం అయితే ఉన్నాయో అంతకాలం ఆ జీవుడు పునర్జన్మలోనికి వెళ్ళిపోతాడు. శరీరానికి అన్నం పెడతాము. కాని ఈ దొంగ నేనుకు అన్నం పెట్టనక్కరలేదు. అది ఎలా పెరుగుతుంది అంటే మీకు ఏదైనా లాభం వచ్చింది అనుకోండి అది పొంగుతుంది, ఏదైనా నష్టం వచ్చింది అనుకోండి కుంగుతుంది, అప్పుడు అది ఆహారం తీసుకొని లోపల బలిసిపోతూ ఉంటుంది. అందుచేత బహుజాగ్రత్తగా ఉన్నవాడు కాని ఈ నేనులో నుండి బయటకు రాలేడు. ఈ జీవకోటి అంతా నా అంశే అన్నాడు పరమాత్మ. అంటే ఈ జీవకోటి అంతా ఆయనలో నుండే వస్తోంది. కిరణాలు ఎక్కడ నుండి వస్తున్నాయి, సూర్యుడి దగ్గర నుండి వస్తున్నాయి. సూర్యుడు ఏవిధంగా అయితే ఆ కిరణం నాది అనుకొంటాడో, ఈ జీవకోటి అంతా నాలో నుండి వస్తోంది అని భగవంతుడు అనుకొంటాడు, ఈ జీవులను తరింపచేయాలి అనుకొంటాడు. భగవంతుడు ఎన్ని పనులు చేస్తాడు అంటే ఈ ప్రపంచాన్ని సృష్టిస్తాడు, పోషిస్తూ ఉంటాడు,

అవసరమైనప్పుడు లయింపచేస్తాడు. వాడి అనుగ్రహం కూడా ఎలా చూపిస్తాడు అంటే భగవంతుడిని తెలుసుకొని బయటకు వెళ్లినవారికి యింక శరీరం రాదు. భగవంతుడిని తెలుసుకోకుండా శరీరాలు చనిపోయినాయి అనుకోండి భగవదనుభవం పొందేవరకు వాడికి శరీరాలు వస్తాయి. శరీరం రావాలి అంటే మరల లోకం ఉండాలి.

లోకాన్ని ఎందుకు సృష్టిస్తాడు అంటే బద్ధజీవులకోసం సృష్టిస్తాడు కాని బుద్ధుడికి ఈ లోకం అక్కరలేదు. ఎవడైతే అజ్ఞానంలో ఉన్నాడో వాడు జ్ఞానం సంపాదించటానికి లోకం కావాలి. అజ్ఞానంలో నుండి జ్ఞానంలోనికి వచ్చినవాడికి ఇంక లోకంతో పని లేదు. ఒకసారి మనం ఫెయిల్ అయిపోయాము అనుకోండి మరల పరీక్షలు రాసుకోండి అని చెపుతాడు, అప్పుడు కూడా ఫెయిల్ అయిపోతాము అనుకోండి, మరల ఇంకోసారి రాసుకోండి అని చెపుతాడు. అప్పటికి కూడా మనకు జ్ఞానం రాలేదు అనుకోండి. ఈ జ్ఞానం రాని మంద అందరికి మరల శరీరాలు ఇచ్చి ఈ సృష్టిలో పడేస్తాడు. జ్ఞానం వచ్చిన వారిని మరల ఈ సృష్టిలో కలపడు. అది అనుగ్రహకార్యం. అజ్ఞానంలో ఉన్నవారికి మరల ఒక అవకాశం ఇద్దాము, వీరు కూడా బాగుపడాలి అనుకొంటాడు, అది వాడి అనుగ్రహం, వాడి దయ, వాడే ఈశ్వరుడు. అంతా ఈశ్వరసంకల్పంతో నడుస్తోంది. అనుకొనేది జీవసంకల్పం, జరిగేది ఈశ్వరసంకల్పం. ఇది మనకు అర్థమయితే మీరు కూర్చొన్నవారు లేవకుండా మీకు దుఃఖం నశించిపోతుంది. అంతా ఈశ్వరుడే. జీవకోటి రూపంలో ఉన్నవాడు ఈశ్వరుడే. లోకం రూపంలో ఉన్నవాడు ఈశ్వరుడే. భగవంతుడే ఈ జీవకోటికింద, లోకంకింద కనిపిస్తున్నాడు. అందుచేత భగవంతుడిని తెలుసుకోవటానికి ఈ జీవకోటిని, లోకాన్ని కలుపుకో అన్నాడు రామకృష్ణుడు. మీకు నేను ఒక లడ్డూ ఇస్తే నేను ఏమనుకొంటాను, నేను ఇచ్చాను అనుకొంటాను ఎందుచేత మీ దేహగతమైన నేను వేరు, నా దేహగతమైన నేను వేరు. అదే హృదయగతమైన నేను నాకు అనుభవంలోనికి వచ్చింది అనుకోండి అప్పుడు మీకు లడ్డూ ఇస్తే నాకు నేనే ఇచ్చాను అనుకొంటాను ఎందుచేతనంటే అప్పుడు అంతా ఒక్కటే కాబట్టి. అహంభావన ఉన్నంతసేపు వేరుభావన ఉంటుంది, అప్పుడు వాడికి పుణ్యం తప్పదు, పాపం తప్పదు. మనం నేర్చుకోవలసింది ఏమిటి అంటే మనం ఎవరికైనా మంచి చేస్తాము అనుకోండి వారి దగ్గర నుండి కృతజ్ఞత ఆశించకూడదు, ఆశిస్తారు అనుకోండి ఈ మాయ

నేను పెరిగిపోతుంది అంటే దానికి ఆహారం సప్లయి అయిపోతుంది.

ధనం ఉన్నవాడు నాకు ధనం ఉంది అనుకొంటాడు, కీర్తి ఉన్నవాడు నాకు కీర్తి ఉంది అనుకొంటాడు. ఇలా నిజమైన నేను అనుకోదు, అబద్ధమైన నేను అనుకొంటుంది. ఇలా అనుకోవటం వలన అబద్దమైన నేను పెరిగిపోతుంది, జన్మలు పెరిగిపోతాయి. రోజుకు పది రూపాయలు సంపాదించి ముప్పై రూపాయలు ఖర్చుపెడుతూ ఉంటే మన పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో ఈ దొంగనేనును పెంచుకొంటూ మనం జపం చేసినా, ధ్యానం చేసినా మన పరిస్థితి అలాగే ఉంటుంది. మనస్సు స్వాధీనం అవ్వటానికి జపం, మౌనం సహకరిస్తాయి అని పెద్దలు చెపుతారు. మీకు ఇష్టమైన దేవుని నామం తీసుకొని జపం చేయటం వలన ఆ నామం ఏమి చేస్తుంది అంటే మీకు ఇతర తలంపులు రాకుండా ఆపు చేస్తుంది. మనస్సు అణగటానికి మౌనం కూడా మంచిదే.

మనకు ఎంతసేపు క్వాంటిటీ కావాలి కాని క్వాలిటీ అక్కరలేదు. ధృతరాష్ట్రుడు ఏమనుకొనేవాడు అంటే మా అబ్బాయిలు తరపున భీష్ముడు, ద్రోణుడు, కర్ణుడు ఉన్నారు, ఇంకా గొప్పవీరులు అనేకమంది ఉన్నారు, చాలా సైన్యం ఉంది ఇంతమందిని పాండవులు ఓడించగలరా అనుకొన్నాడు. సైన్యాన్ని పట్టుకొన్నాడు, వీరులను పట్టుకొన్నాడు కానీ అసలు రెండవ ప్రక్క పరమాత్మ ఉన్నాడు అన్న సంగతి ఈ గుడ్డివాడు మర్చిపోయాడు. శరీరంలోనేకాదు, మనస్సులో కూడా గుడ్డితనమే. కృష్ణుడు అర్జునుడికి చెప్పిన గీతను సంజయుడు ధృతరాష్ట్రునికి చెప్పి చివరలో ఒకమాట అంటాడు. ఎక్కడైతే కృష్ణుడు ఉన్నాడో, ఎక్కడైతే అర్జునుడు ధనస్సు పట్టుకొని ఉన్నాడో అంటే ఎక్కడైతే అనుగ్రహం ఉందో, ఎక్కడైతే కృషి ఉందో అక్కడ విజయం ఒక్కటేకాదు సంపదలు, సుఖాలు, నీతి, ధైర్యం అన్నీ ఉంటాయి, అసాధారణమైన శక్తి ఉంటుంది ఇది నా ఉద్దేశం అన్నాడు సంజయుడు. ఈ మాటలు ఎందుకు చెప్పాడు అంటే ధృతరాష్ట్రుడికి లోపల నావాళ్ళే నెగ్గుతారు అనుకొంటున్నాడు. నీవారు నెగ్గుతారా, పరమాత్మ ఎక్కడ ఉంటే అక్కడే జయం అని చెప్పకుండా చెప్పటం. భోజనానికి వెళ్ళేటప్పడు రెండు నియమాలు చెప్పాడు పరమాత్మ. ఎవరైనా మిమ్మల్ని గౌరవంగా పిలిస్తే భోజనానికి వెళ్ళండి, గౌరవంగా పిలవకపోతే భోజనానికి వెళ్ళవద్దు. తినటానికి అన్నం లేకపోతే ఎవరి ఇంటికైనా వెళ్ళి భోజనం పెట్టమని అడగవచ్చు. రాయభారానికి వెళ్ళినప్పడు

కృష్ణుడిని, ధుర్యోధనుడు భోజనానికి రమ్మంటాడు. అప్పుడు కృష్ణుడు ఏమన్నాడు అంటే నువ్వు యాంత్రికంగా పిలుస్తున్నావు. నామీద నీకు గౌరవం లేదు అందుచేత రాను అని చెప్పాడు. నాకు తిండి లేకపోయినా నీ ఇంటికి రావచ్చు కాని నేను తిండి లేనివాడిని కాదు అందుచేత రాను అని చెప్పాడు, వాడు కృష్ణుడు. భీష్ముడు మహాజ్ఞాని. భీష్ముడు అస్తమించే టైములో ధర్మరాజుతో కృష్ణుడు ఒకమాట అన్నాడు, ఆ మాటమటుకు వళ్ళు జలధరిస్తుంది. భీష్ముడు అస్తమించటం అంటే జ్ఞానం అస్తమిస్తోంది అన్నాడు, అదీ భీష్ముడి వైభవం. ఆయన ఉండగానే అన్నీ చక్కపెట్టుకోండి అని చెప్పాడు. భీష్ముడు రాజనీతి, రాజధర్మాలు, లోకంలో ఎలా వ్యవహరించాలో అన్నీ చెప్పాడు. మీ గురించి తక్కువ అంచనా వేసేవారి దగ్గరకు వెళ్ళవద్దు అని భీష్ముడు చెప్పాడు, ఎందుచేతనంటే వారు ఏమిచేస్తారు అంటే మీరు కష్టపడి సంపాదించుకొన్న ఆత్మ విశ్వాసాన్ని చెడగొట్టేస్తారు. మాకు ఉపయేగపడేవి చాలా చెప్పావు తాతయ్యా, మేము తరించే ఉపాయం చెప్ప అని ధర్మరాజు అడుగుతాడు. అప్పుడు విష్ణు సహస్రనామాలను భీష్ముడు చెపుతాడు. నీ ముక్కులో గాలి తిరుగుతున్నంతకాలం భగవద్గీత, విష్ణు సహస్ర నామాలను విడిచిపెట్టవద్దు అని ఆచార్యుల వారు చెప్పారు. నీ హృదయంలో ఉన్న నిజమైన నేనును తెలుసుకోవటానికి తపస్సు, ఆత్మ విద్య వీటిని విడిచి పెట్టవద్దు అని చెప్పాడు. ఆత్మ గురించి విసుగు వచ్చేలా శ్రవణం చెయ్యాలి. ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జనలో అడ్డుగా వచ్చే ముళ్ళకంపలను తొలగించుకొంటూ రావాలి. ఆ ముళ్ళకంపలను తొలగించుకోవటానికే తపస్సు. ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జనకు శ్రవణం. ఇవి రెండూ ఒకేసారి చేసుకొంటూ వెళితే నీవు తరిస్తావు.

ఏ హృదయంలో అయితే పరమాత్మ ఉన్నాడో అక్కడకు నువ్వు ప్రవేశించేటప్పుడు కామక్రోధములు అనే ముళ్ళకంపలు నీకు అడ్డు వస్తాయి, అంత తొందరగా నువ్వు ప్రవేశించలేవు. జన్మాంతరం నుండి వచ్చే అలవాట్లు, శారీరక దోషాలు, మానసిక దోషాలు ఇవి అన్నీ అడ్డువస్తాయి. ఈ ముళ్ళ కంపలను నెట్టుకొంటూ వెళితేగాని నీవు హృదయంలో ప్రవేశించలేవు. నీవు హృదయంలో ప్రవేశిస్తేనే గాని నీకు ఆత్మజ్ఞానం రాదు. కొంతమంది ఏమంటారు అంటే అంతా నేనే అనుకోమంటారు. అంతా నేనే అంటే అక్కడ నిజమైన నేను. భక్తులు అలా అనుకోరు, అంతా భగవంతుడే అంటారు, అంతా నేనే అంటే ఒకోసారి

అహంకారం రావచ్చు, అంతా భగవంతుడే అనుకొంటే అది సేఫ్ సైడ్. లోపల వస్తువు ఉంది. దానిని తెలుసుకోవటానికి నీవు త్రికరణశుద్ధిగా ప్రయత్నం చేయటం లేదు. అందుచేత అది నీకు తెలియటం లేదు. నీ అశాంతికి కారణం, నీ దుఃఖానికి కారణం బయట ఏమీలేదు. ఉదాహరణకు ఇద్దరకు ఒకే నష్టం వచ్చింది అనుకోండి, ఒకరు చాలా ఎక్కువ బాధపడతారు, ఒకరు ఎక్కువ బాధ పడరు. ఈశ్వరుడు ఇచ్చాడు, ఆయనే పట్టుకొనిపోయాడు అనుకొంటాడు. తీసుకోవటంలో ఉంటుంది. దుఃఖ కారణం నీలోపలే ఉంది, బయట ఏమీలేదు అంటున్నారు భగవాన్. బయట కారణాల వలన దుఃఖం వస్తుందని నీవు అనుకొంటున్నావు కాని అది నిజం కాదు. దేహగతమైన నేనే దుఃఖానికి కారణం. అది నశించింది అనుకోండి బాహ్యపరిస్థితులు బాగా ఉన్నా నీవు పొంగిపోవు, బాగా లేకపోయినా నీవు కుంగిపోవు, నీకు ఏమీ అనిపించదు. దేహగతమైన నేను ఉన్నంతకాలం ఏదోరకమైన సమస్యలు వస్తూనే ఉంటాయి. కొన్ని సమస్యలు పరిష్కారం చేసుకొన్నాము అనుకోండి, మరల కొత్త సమస్యలు వస్తూనే ఉంటాయి. నీ దుఃఖానికి కారణం దేహగతమైన నేనే అని నీకు తెలిస్తే దానిని పోగొట్టుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తావు. మనందరం ఒకటే పొరపాటు చేస్తున్నాము. ఈ శరీరంలో ఒక నేను ఉందికదా, అది దేహంతో తాదాత్మ్యం పొంది ఉంటుంది. మనం మాట్లాడితే దాని కోసం మాట్లాడుతున్నాము, పనిచేస్తే దానికోసం పనిచేస్తున్నాము, మనం దానికోసమే జీవిస్తున్నాము. కాని పరమేశ్వరుడి దయకోసం పని చెయ్యటం లేదు. ఇంక మనం ఎన్ని జపాలు, ధ్యానాలు చేస్తే మటుకు ఏమి లాభం? మనం ఎంతసేపు ఆ నేను చుట్టూ తిరుగుతున్నాము అందుచేత మనకు చావులు తప్పవు, పుట్టుకలు తప్పవు. మనం పరమేశ్వరుడి అనుగ్రహం సంపాదించటానికి పనిచెయ్యము. శరీరానికి తగిలిన గాయం తొందరగా తగ్గుతుంది కాని ఈ మాయ నేనును ఎవరైనా గాయపరిచారు అనుకోండి, జీవితం పొడుగునా మీకు కక్ష ఉంటుంది, అందులో నుండి మీరు బయటకు రాలేరు, అదే రిపీటెడ్‌గా జ్ఞాపకం వస్తూ ఉంటుంది, దానిని మర్చిపోయే శక్తి మీకు లేదు.

మనం జరిగిపోయిన గొడవలు మర్చిపోవాలి, భవిష్యత్ గురించి గాలి మేడలు కట్టకూడదు. వర్తమానకాలాన్ని బాగా ఉపయోగించుకోవాలి, మనం ఇతరులకు మర్యాద ఇవ్వవచ్చు ఇతరులు మర్యాద ఇస్తే మనం పుచ్చుకోవచ్చు. ఇదంతా లోకానికి సంబంధించిన

విషయాలు. మీ మనస్సులో గౌరవంమటుకు భగవంతుడిమీదే ఉండాలి. ఇది మర్చిపోకూడదు. ఎందుచేతనంటే వాడికి మనకు ఉన్న అనుబంధం శరీరం పోయినా పోదు. మనకు ఉన్న భక్తి నిజమైతే, మనకు సత్వగుణం కనుక ఉంటే భగవంతుడే శరీరం ధరించి మనకోసం గురురూపంలో వస్తాడు. నీకు దుఃఖం వస్తూ ఉంటే, అశాంతి వస్తూ ఉంటే నీకు కల్పించుకొన్న విషయాల వలన వస్తోంది. కొన్ని పనులు మన వలన అవుతాయి. కొన్ని పనులు మన వలన అవ్వవు. ఈ పనులు అవ్వటం లేదు ఏమిటి అని పదిసార్లు అనుకోకూడదు, దానివలన దుఃఖం వస్తుంది. భగవంతుడి సంకల్పం అలా ఉంది అనుకొని గోడ కట్టినట్లుగా వాటిని వదిలేయాలి. ఈపని మన వలన అవుతుంది అనుకొంటే చేయటం, ఇది మన వలన అవ్వదు, మనకు సాధ్యం కాదు అనుకొంటే ఆ పనిని అక్కడే వదిలేయాలి. మీ శక్తికి మించిన పనులు నెత్తిమీద వేసుకొంటే మీకు అశాంతి వస్తుంది. ఎప్పుడు ఎవరిని కలపాలి, ఎవరిని విడదీయాలి అనేది పరమేశ్వరుడు చూసుకొంటాడు. జీవుడు ఎప్పుడు శరీరం ధరించాలి, ఆ దేహం ఎక్కడ ఉండాలి, వాడు అనుభవించవలసిన ప్రారబ్ధం ఏమిటి? ఇది అంతా పరమేశ్వరుడు చూసుకొంటాడు. ఈలోపుగా ఎవరో అవతారపురుషుడి దయవలన జ్ఞానం వచ్చిందా ఇంక వాడికి కర్మ లేదు, అకర్మ లేదు. కర్మబంధంలో నుండి బయటకు వచ్చేస్తాడు, పూర్వజన్మలనుండి వస్తున్న కర్మ ఏదైనా ఉన్నా అది అంతా కాలిపోతుంది.

అర్జునా! జ్ఞానంతో సమానమైనది కాని, జ్ఞానం కంటే మించినది కాని ఈ లోకంలోకాని, పరలోకంలోకాని లేదు. అట్టి ఆత్మజ్ఞానాన్ని సంపాదించు. దానికోసం అవసరమైతే గురువు దగ్గరకు వెళ్ళు. గురువుని గౌరవించి, ఆయనను ప్రేమించి, ఆయన చెప్పినది శ్రద్ధగా విని, మననం చేసుకొని, ఆ ప్రకారం జీవించు. ఏదైతే నీ హృదయంలో ఉందో దాని తాలుక ఎరుకే జ్ఞానం. దాని తాలుక ఎరుక నీకు వస్తే మొత్తం అన్ని స్వప్నాలు ఆగిపోతాయి, రాబోయే జన్మలు అన్నీ ఆగిపోతాయి. సంచితం కాలిపోతుంది, ప్రారబ్ధం కాలిపోతుంది, ఆగామి కాలిపోతుంది. నేను అనేది ఒక తలంపు. దానినే మూలతలంపు అన్నారు భగవాన్. ఈ నేను అనే తలంపుకే మిగతా తలంపులు అన్నీ వస్తున్నాయి. మంచి వచ్చినా, చెడ్డ వచ్చినా, ఎన్ని గొడవలు వచ్చినా అన్నీ ఈ నేనుకే వస్తాయి. ఈ నేను అనే తలంపు హృదయంలో నుండే వస్తోంది. దానిని లోపలకు ఉపసంహరించాలి. సత్వగుణం

లేకుండా, సహనం లేకుండా నేను అనే తలంపు లోపలకు వెళ్లదు. ఈ నేను అనే తలంపు లోపలకు వెళ్లి దాని మూలంలో ఉన్న నిజమైన నేనును ఎప్పుడైతే చూసిందో ఇది దహించి పోతుంది అంటే దేహగతమైన నేను దహించబడుతుంది. అప్పుడు సత్యమైన నేను నీకు వ్యక్తమవుతుంది. అది నీ కడసారి జన్మ, మీరు ఎవరో మీకు తెలిసినప్పుడు మీకు ఏమీ రియాక్షన్ ఉండదు. ఎందుచేతనంటే ఏ నేనుకైతే రియాక్షన్ వస్తోందో అది దాని మూలంలో కరిగిపోయినప్పుడు ఇంక నీకు రియాక్షన్ లేదు. దేహము నేను అనే బుద్ధి నశించిన వాడికి ఇంక పునర్జన్మ లేదు. అంతర్గతంగా ఈశ్వరుడి పట్ల నీకు ప్రేమ, గౌరవం ఉండాలి. మీకు ఇష్టమైన నామాన్ని నిరంతరం స్మరిస్తూ ఉంటే, లోపల ఆ స్మరణ కంటిన్యూగా జరిగిపోతూ ఉంటే అవసరంలేని తలంపులు ఆగిపోతాయి, భగవంతుడి స్మరణ ఒక్కటే మిగులుతుంది. భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే నువ్వు మనస్సును హృదయంలో ఎంతకాలం ఉంచగలిగితే అంతకాలం నిలబెట్టి ఉంచు. దానివలన విషయచింతన తగ్గిపోతుంది, రూపబుద్ధి, నామబుద్ధి పోతుంది. అప్పుడు మనస్సు నెమ్మదిగా పల్చబడిపోయి, చిరిగిపోతుంది. అప్పుడు నీలో ఉన్న చైతన్యం, నిజమైన నేను నీకు వ్యక్తమవుతుంది.

(సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 25-02-08, సఖినేటిపల్లి)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

సబ్జక్టును ప్రోపర్‌గా అర్థం చేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయండి. మనం లోపలకు వెళ్లటానికి చేస్తున్న ప్రయత్నమే సాధన. ఈశ్వరసాక్షాత్కారానికి మనం చేస్తున్న ప్రయత్నమే సాధన. నదీప్రవాహంలాగ ఆ సాధన నిరంతరం జరుగుతూ ఉండాలి. ప్రతీక్షణం మనం మెలుకువగా ఉండాలి. మీకు అందరికీ ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. ఆత్మజ్ఞానం కలుగదేమో అని అనుమానం పెట్టుకోవద్దు. నాకు దుఃఖం వస్తోంది అని మూర్తిరాజుగారు అంటున్నారు. ఏ మనస్సుకు అయితే దుఃఖం వస్తోందో ఆ మనస్సు వేరుతో సహా నశించే వరకు మీరు రాబోయే జన్మలలో కోట్లాదిరూపాయలు ఉన్న సంసారంలో పుట్టినా మీకు దుఃఖం నశించదు అని చెప్పాను. నా మనస్సుకు దుఃఖం వచ్చినప్పుడు మరి నేను ఎవరిని అని అడిగారు. అప్పుడు కూడా మీరు మనస్సు కాదు, మీరు ఆత్మే. కాని దాని తాలుక ఎరుక మీకు లేదు కాబట్టి ఆత్మను మనస్సు అనుకొంటున్నారు, ఆత్మను దేహం అనుకొంటున్నారు. ఆత్మను మనస్సు

అనుకొన్నంతకాలం దుఃఖం తప్పదు, ఎవరికి జీవలక్షణాలు నశించవు. మీకు మనస్సులో ఎంత అశాంతి ఉన్నా, దేహంలో ఎన్ని రోగాలు ఉన్నా మీరు ఆత్మస్వరూపులే. మీరు ఎంత మహాపండితులైనా గురువు దయ లేకుండా మనస్సు లోపలకు వెళ్ళదు. డబ్బు, కీర్తి, పాండిత్యాలు, అధికారాలు ఒక కాలంలో వస్తాయి, ఇంకో కాలంలో పోతాయి. కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొని పోకుండా ఉన్నది నీ స్వరూపం మాత్రమే. స్వరూపం అరూపము. మన మనస్సు రూపాన్ని పట్టుకొంటుంది కాని అరూపాన్ని పట్టుకోలేదు. మనం ఏదైనా పనిచేసేటప్పుడు పని జరుగుతూ ఉంగాలి లోపల మనిషి కనబడకూడదు, అది నేర్చుకోండి. నేను మాట మాట్లాడుతూ ఉంటే అక్కడ నాన్నగారు కనబడకూడదు. నాన్నగారు అదృశ్యమైతేనేగాని స్వరూపం తెలియబడదు. రూపం వచ్చాక ఏదో పేరు పెడతారు. ఆ రూపంతోను, పేరుతోను తాదాత్మ్యం ఉన్నంతకాలం మీరు కోటి గ్రంధాలు చదివినా ఎక్కడ ఉన్నవారు అక్కడే ఉంటారు కాని ఒక్క అంగుళం కూడా లోపలకు దిగలేరు. నా మాయను జయించడం సాధ్యం కాదు అని పరమాత్మ చెప్పాడు. ఒకవేళ మనం ప్రయత్నం చేసినా ఈశ్వరానుగ్రహం లేకుండా అది సాధ్యం కాదు. కనిపిస్తున్న మనుషులమీద మనకు ప్రేమ లేనప్పుడు ఎక్కడో ఉన్న దేవుడిని ప్రేమిస్తున్నాను అంటే అది అసత్యం. మనలను మోసం చేసినా ఇబ్బంది లేదు కాని వారిని వారు మోసం చేసుకొంటున్నారు.

సూర్యుడు ప్రకాశిస్తూ ఉంటాడు, ఆ ప్రకాశం తెచ్చిపెట్టుకొన్నది కాదు, అది సహజం. చంద్రుడికి చల్లదనం సహజం. అలాగే కొంతమందికి మంచితనం సహజంగా ఉంటుంది. పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా చాలా కష్టాలలో ఉన్నప్పటికి ఆ మంచితనం అలాగే ఉంటుంది, అది వారికి సహజం. జీవ లక్షణాలు ఉన్నంత సేపు సంసారం తప్పదు. ఉన్నది ఒక్కటే అది కొంతమందికి మనస్సుగా కనిపిస్తోంది. కొంత మందికి దేహంగా కనిపిస్తోంది, దేహమే సత్యం, దేహం పుట్టినప్పుడు నేను పుట్టాను అనుకొనేవారు దేహమే ఆత్మ అనుకొంటున్నారు. ఈ దేహాత్మబుద్ధి నశించేవరకూ వాడు కోటి జన్మలు ఎత్తినా బ్రహ్మమే తాను అనే బుద్ధి వాడికి కలుగదు. సబ్జక్టు అవగాహన కానప్పుడు బండ పనులలోనికి వెళ్ళిపోతాము. మనం ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకోలేకపోతే అనారోగ్యం వచ్చేస్తుంది. రోడ్డుమీద ఉన్న తుక్కు అంతా నోల్లుకొంటూ ఉంటే మనస్సుకు అశాంతి వచ్చేస్తుంది. చనిపోవటం,

పుట్టటం ఇవి శరీరానికి ఎంత సహజమో దుఃఖం రావటం మనస్సుకు అంత సహజం. అయితే ఇవి రెండూ స్వరూపంలో లేవు. మీరు ధనవంతులు అనుకొన్నా, పేదవారు అనుకొన్నా మనస్సుకే. పేదవారి హృదయంలో ఏదైతే ఉందో ధనవంతులు హృదయంలో కూడా అదే ఉంది. ఇవన్నీ పైపై మెరుగులు, వీటిని చూసి మోసపోకూడదు. భగవంతుడు ఒకోసారి మీకు అంతులేని ధనాన్ని ఇస్తాడు. ధనం వచ్చినప్పుడు మీకు ఏమైనా గర్వం వస్తుందా, మీరు ఎలా ఉన్నారు అని భగవంతుడు చూస్తాడు. జ్ఞానం గురించి చెపితే డబ్బురాదు, యజ్ఞం చేయండి మీ కోరిక నెరవేరుతుంది అంటే లక్షల రూపాయలు ఇచ్చేస్తారు. జ్ఞానం యొక్క విలువ మీకు తెలియటం లేదు. కోరికలు కావలసినవారు ఆ కోరికలను నెరవేర్చే దేవతలను పూజించుకొంటారు, వారి కోరికలు నెరవేరవచ్చు, నెరవేరకపోవచ్చు. కాని నన్ను కోరుకొన్నవాడు, నన్ను ప్రేమించేవాడు, నాకోసం జీవించేవాడు, తన మనస్సును నాకు అర్పించినవాడు నన్ను పొందుతాడు అని పరమాత్మ చెప్పాడు. అగ్నికి వేడి ఎంత సహజమో లోపల ఉన్న చైతన్యానికి శాంతి, ఆనందం అంత సహజం. ఆ వస్తువుకు చావు, పుట్టుక ఎలా ఉంటుందో తెలియదు. మనస్సును ఏకాగ్రం చేసినవాడికి, మనస్సును పవిత్రం చేసుకొన్నవాడికి మాత్రమే ఆ వస్తువు దొరుకుతుంది కాని మిగతా వారికి దొరకదు అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు.

ఒక తల్లికి ఇద్దరు పిల్లలు ఉన్నారు. తల్లి రోడ్డుమీద నడిచి వెళుతోంది. చిన్నపిల్లవాడు చంకలో ఉన్నాడు, పెద్దవాడు తల్లి చెయ్యి పట్టుకొని నడుస్తున్నాడు. కుక్క ఒకటి మొరుగుతూ వచ్చింది. చెయ్యి పట్టుకొన్న వాడు కంగారుపడి తల్లి చెయ్యి వదిలేసాడు, కిందపడిపోయాడు, దెబ్బలు తగిలాయి. చంకలో ఉన్నవాడు అలాగే ఉన్నాడు. గురువు ఎవరినైతే ఎన్నుకొన్నాడో వాడు చంకలో ఉన్న పిల్లవాడి లాంటివాడు, వాడికి ఏమీ ప్రమాదం లేదు. గురువు మనలను ఎన్నుకొంటే జారిపడే అవకాశం లేదు. మనం గురువును ఎన్నుకొంటే జారిపోయే అవకాశం ఉంది, ఆ గురువును తప్పించి ఇంకొక గురువు దగ్గరకు పోయే అవకాశం ఉంది, పతనం అయ్యే అవకాశం ఉంది. ఇటువంటి కథలు రామకృష్ణుడు చెప్పేవారు. రాముడు లంకలో ప్రవేశించినా అక్కడ ఉన్న రాక్షసులను చంపితేగాని సీతమ్మ ఆయన చేతికి రాలేదు అలాగే మీ మనస్సులో ఉన్న రాగద్వేషములను, కామక్రోధములను వీటి అన్నింటిని చంపకపోతే మీ

హృదయంలో ఉన్న ఆత్మ మీ చేతికి అందదు. మీ దేహలక్షణాలను, మనస్సు లక్షణాలను తీసుకొని వెళ్ళి లోపల ఉన్న ఆత్మకు ఎంతకాలం అయితే అంటగడుతున్నారో అంతకాలం మీకు ఎంత డబ్బు ఉన్నా, చదువు ఉన్నా, కీర్తి ఉన్నా వీటి వలన ఏమీ ప్రయోజనం లేదు, ఇవి అన్నీ ఒకటి లేని సున్నలతో సమానము. ఇసుక, సిమ్మెంట్, ఇటుకలు అవి తెచ్చి గుడి కట్టేయవచ్చు, దానివలన మీకు పుణ్యం రావచ్చు, పుణ్యం వస్తే సుఖరూపంలో ఖర్చు అయిపోతుంది. అది కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోతుంది. కాలంతోటి జన్మలతోటి సంబంధం లేకుండా శాశ్వతంగా ఉండే వస్తువు గురించి ఎవరైనా చెపుతూ ఉంటే మీరు ఇష్టపడటం లేదు ఎందుచేతనంటే దాని విలువ మీకు తెలియటం లేదు. రత్నాలను తీసుకొని వెళ్ళి పందులముందు వేయకండి అన్నాడు ఏసు. అవి ప్రక్కనుండి వెళ్ళవు, కాళ్ళతో తొక్కి మరీ వెళుతుంది ఎందుచేతనంటే వాటి విలువ దానికి తెలియదు. విలువ తెలియనప్పుడు మనం కూడా అంతే అని చెప్పాడు. మూర్తిరాజుగారికి ఇల్లు ఉంది, పొలం ఉంది కాని ఏదో కారణం వలన ఆయనకు దుఃఖం వస్తోంది. నేను శిలువ మోసాను అని అందరూ శిలువ మోయనక్కరలేదు. మీరు ఎవరైనా శిలువ మోయవలసి వస్తే శాంతిగా, ఇష్టంగా మొయ్యండి అని ఏసు చెప్పాడు. కొంతమందికి అన్ని రకాలుగా సుఖాలు ఉంటాయి. కొంతమందికి ఎటుచూసినా కష్టాలే. అయినప్పటికీ నేను శిలువను ఎలా మోసానో అలాగ మీరు కూడా కష్టాలను మొయ్యండి, వాటిని భరించండి అని ఏసు చెప్పాడు. కొంతమంది పేచీలు వస్తే వాటిని పెంచేస్తారు, కొంతమంది పేచీలు వస్తే వాటికి కారణం అర్థం చేసుకొని, వాటిని తగ్గించి, సమాధానపరచటానికి చూస్తారు, వారు ధన్యులు.

మీరు బయట ఎలా ఉన్నారు, ఏమి తిన్నారు, ఎంత డబ్బు ఉంది అనేది భగవంతుడు చూడడు. మీకు మోక్షం ఇచ్చేటప్పుడు మీ హృదయాన్ని చూస్తాడు. హృదయశుద్ధి గలవారు ధన్యులు. వారు దేవుని చూచెదరు. సాధన చేసి మీరు సంపాదించవలసింది ఏమీ లేదు. సాధన చేసి ఎప్పుడైతే అజ్ఞానాన్ని పోగొట్టుకొన్నామో లోపల ఉన్న జ్ఞానసూర్యుడు మనకు వ్యక్తమవుతాడు. మనకు డబ్బు ఉంది అని గర్వం వస్తే చనిపోయిన తరువాత డబ్బు ఎలాగు మన కూడా రాదు. ఆ డబ్బు వలన వచ్చే వికారాలు రాబోయే జన్మకు వచ్చేస్తాయి. మరల వాటిని తొలగించుకోవటానికి ఎన్ని జన్మలు పడతాయో చెప్పలేము. రోగం రాకుండా

ఉండాలి కాని రోగం వచ్చాక ఎంతకాలం పడుతుందో చెప్పలేము. లోపల కేన్సర్ ఉంటే మందు లోపల పడాలి కాని పైన కొబ్బరి నూనె వ్రాసుకుంటే అది తగ్గదు. అలాగే బయట చమత్కారాలవలన నీకు ఆత్మజ్ఞానం రాదు. మీరు వైరాగ్యం అవలంభించి, అభ్యాసం చేస్తూ, సాధన చేస్తూ ఆత్మ ముత్యం నీ హృదయంలో ఎంత లోతులలో ఉందో అంత లోతులలోనికి వెళితేగాని ఆత్మ ముత్యం నీకు లభ్యం కాదు. అప్పటివరకు ఈ మాయలో తిరుగుతూ ఉండవలసిందే. దేహబుద్ధిని ఎవడైతే త్యాగం చేయలేడో వాడు బయట ఎన్ని త్యాగాలు చేసినా వాడికి ఆత్మజ్ఞానం రాదు. దేహమే ఆత్మ అనుకొంటున్నావు, సత్యంకానిదానిని సత్యం అనుకొంటున్నావు. దానిని త్యాగం చేసే వరకు ఆత్మజ్ఞానం రాదు. మీరు రోజూ పాచి తీసుకోకపోతే ఆ పాచిబద్దకు నష్టం ఏమీలేదు, పాచి అంతా లోపలకు వెళ్ళిపోయి అనారోగ్యానికి కారణం అవుతుంది. అలాగే ఈ జన్మలో కాకపోయినా రాబోయే జన్మలో అయినా ఈ దేహబుద్ధి నుండి నీవు విడుదల పొందకపోతే నీకు ఆత్మజ్ఞానం రాదు. భగవాన్ నిద్రావస్థ గురించి ఎక్కువ చెపుతారు. గాఢనిద్రలో నీవు పూజించే దేవుడు లేడు, ధనం గొడవ లేదు, నువు పురుషుడువో, స్త్రీవో నీకు తెలియదు, నీకు ఒక దేహం ఉందని, మనస్సు ఉందని కూడా నీకు తెలియదు, పుణ్యం గొడవ, పాపం గొడవ లేదు కాని నువ్వు ఉన్నావా, లేవా? నువ్వు ఉన్నావు. ఆ ఉండటమనే దానిని పట్టుకో. దేవుడు పేరు కృష్ణుడని, రాముడని స్థూలబుద్ధికి చెపుతారు. నిజంగా దేవుడు పేరు నేను ఉన్నాను. ఆ ఉండటం ఏదైతే ఉందో అదే నువ్వు అన్న సంగతి నీకు తెలియాలి. అప్పుడు నీకు దుఃఖం, అశాంతి ఆరిపోతుంది. అది చిటారుకొమ్మ, అక్కడకు మేల్కొలపటానికే ఈ టీచింగు.

భగవంతుడు కాలరూపంలో ఉన్నాడు. మీరు కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొంటే భగవంతుడిని అలంకరించినట్లే, దేహం చనిపోవటానికి మీరు సాధన చేయనక్కరలేదు. దాని కాలం వచ్చినప్పుడు అది చనిపోతుంది. నీ దేహానికి చావు రాకముందే దేహంతో తాదాత్మ్యం పొందే నేను చనిపోతే నిర్వాణ సుఖాన్ని పొందుతావు, ఆ సుఖం ఇట్టిది అని మనం చెప్పలేము. అది నీ మనస్సుకు, బుద్ధికి అందదు, నిర్వాణసుఖం పొందిన తరువాత కూడా పూర్వజన్మ సంస్కారాన్ని బట్టి ఏవైనా భోగాలు వచ్చి వాడి మీద పడినా వాడికి ఏమీ వికారం కలుగదు. నదులు పొంగివెళ్ళి సముద్రంలో కలుస్తూ ఉన్నా, నదులు వెళ్ళకపోయినా

సముద్రం ఒకేలాగ ఉంటుంది, జీవన్ముక్తుడు కూడా సముద్రంలాగ ఉంటాడు. నదులలో నీరు ప్రవహిస్తోంది, ఆ నీరు అంతా నదులు తాగేయటం లేదు. చెట్లు ఫలాలు ఇస్తున్నాయి, చెట్లు ఆ పళ్ళు తినేయటం లేదు. అలాగే మీకు ఏమైనా తెలివితేటలు ఉంటే, సంపద ఉంటే అది అంతా మీరే తినేయకుండా సమాజానికి కొంత ఉపయోగించండి. అలా చేయటం వలన మీరు ఏ సమాజానికి అయితే ఉపయోగ పడుతున్నారో ఆ సమాజం కంటే మీకే ఎక్కువ లాభం, దాని వలన చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. చిత్తశుద్ధి అనే ద్వారం గుండానే మోక్షానికి వెళ్ళాలి. గీతలో పరమాత్మ చెప్పిన ఈ శ్లోకం గుర్తు పెట్టుకోండి. అన్నం వండేవాడు బ్రహ్మం, గరిటె బ్రహ్మం, వండటం బ్రహ్మం, తినేవాడు బ్రహ్మం అంతా బ్రహ్మమే అయినప్పుడు ఇంక నువ్వు ఎక్కడ ఉన్నావు, నువ్వు లేనేలేవు. ఆ బ్రహ్మబుద్ధి నీకు వచ్చేవరకు మాయలో నుండి బయటకు రాలేవు. సంతానం ఉండి వృధ పడటం కంటే అసలు సంతానం లేకపోవటమే మంచిది అన్న సంగతి కూడా మనకు తెలియటం లేదు. నీకు సంతానం ఉంటే నువ్వు ఏదైనా సంపాదిస్తే అది వారు తింటారు కాని నీకు మోక్షాన్ని ఇవ్వరు. పైగా మీరు మోక్షానికి వెళ్ళే మార్గాన్ని ఆటంకపరుస్తారు. మీ తల్లితండ్రులు పచ్చగా ఉంటే, వారికి సంపదలు ఉంటే మీకు భోగాలు సమకూరుస్తారు కాని మీకు జ్ఞానాన్ని ఇవ్వలేరు. అది గురువుకే సాధ్యం, ఈశ్వరుడికే సాధ్యం.

నాకు పునర్జన్మ ఉందా అని అడుగుతున్నారు నీకు అహంభావన ఉంటే పునర్జన్మ ఉంటుంది. దేహబుద్ధి ఉన్నవాడికి దేహం వస్తుంది. ఆత్మబుద్ధి ఉన్న వాడికి దేహం రాదు. శరీరానికి ముసలితనం వస్తే కోరికలు ఇంద్రియాలద్వారా నెరవేర్చుకోవాలన్నా ఆ ఇంద్రియాలు పని చేయవు. డబ్బాలో ఉన్న కిరసనాయిలు అంతా వంచేసినా డబ్బా కిరసనాయిలు వాసన వస్తూనే ఉంటుంది. అలాగే బాహ్యంగా ఇంద్రియాలు ఇంక భోగానికి పనికిరాకపోయినా లోపల భోగవాసన అలాగే ఉంటుంది. ఆత్మజ్ఞానం కలిగే వరకూ కోటి జన్మలు ఎత్తినా భోగవాసన నిన్ను విడిచిపెట్టదు. కొత్త శరీరం వచ్చాక భోగవాసనలు మరల మనకే ఇచ్చేస్తాడు, అవి పెద్ద పెద్ద చెట్లకింద అయిపోతాయి. మీకు శరీరం ఉంది అనుకో, ఆ శరీరం నువ్వు అని అనుకోవద్దు. మీకు కారు ఉంది అనుకోండి, ఆ కారు నేను అనుకోకండి. కారుకు పెట్రోలు ఎలా పోస్తున్నారో అలాగే మీ శరీరానికి అన్నం పెట్టండి. కారుకు టైరులు, ట్యూబులు

మారుస్తున్నారు కదా అలాగే మీ శరీరానికి బట్టలు మార్చుకోండి. కారు పోయినప్పుడు నేను పోతున్నాను అని మీకు అనిపించదు అలాగే శరీరం పోయినప్పుడు నేను పోతున్నాను అనుకోవద్దు. ఈ శరీరం ఉండగానే దానిలోనుండి విడిపోండి. శరీరం నీది కాదు అని తెలిస్తే శరీరం పోయినప్పుడు నేను పోతున్నాను అని అనుకోవు. ఈ రోజు నుండే ఆ భావనను అలవాటు చేసుకోండి, వాయిదాలు వద్దు. అప్పుడు మీరు లోపలకు ములగటానికి అవకాశం దొరుకుతుంది. ఈ జన్మ ఎంత అబద్దమో రాబోయే జన్మలు కూడా అంతే అబద్దం. ఒక గోతిలో నుండి బయటకు వచ్చి వేరొక గోతిలో పడవద్దు. నీ దేహాన్ని ప్రారబ్దానికి వదిలెయ్యి, అది కష్టాలు పడవలసి ఉంటే కష్టాలు పడుతుంది, భోగాలు అనుభవించవలసి ఉంటే భోగాలు అనుభవిస్తుంది. ఏ కారణం వలన నీ మనస్సు బయటకు వస్తోందో చూసుకొని ఆ కారణాన్ని తొలగించుకో, రోడ్డు మీద ఉన్న దుమ్ము అంతా పోగుచేసుకోవద్దు. నువ్వు బాగుపడేవిధానం చూసుకో. నీకు జ్ఞానం కలిగితే నిన్ను చూసి కొంత మంది బాగుపడతారు. మీ శవాన్ని ఎవరైనా గౌరవిస్తే పొంగిపోకండి, ఎవరైనా గౌరవించకపోతే కుంగిపోవద్దు, దానిని బట్టి జీవలక్షణాలు పెరిగిపోతాయి, ప్రతీక్షణం జాగ్రత్తగా జీవించండి. అక్కడ ఏదో ఉంది, ఇక్కడ ఏదో ఉంది అని చెపుతూ మీ మనస్సును బాహ్యముఖానికి గెంటివేసి లోకం యొక్క ఆకర్షణలోనికి మళ్ళిస్తున్నాడో వాడు గురువు కాదు, వాడు రాక్షసుడు. సాధు రూపంలో అనేకమంది మీ దగ్గరకు రావచ్చు, వేషధారులను నమ్మి మోసపోవద్దు. మీరు బయట చూపు పెంచుకోవద్దు, లోపలచూపు పెంచుకోండి. మీ మొఖానికి పౌడరు వ్రాసి బొట్టు ఎలా పెట్టుకొంటున్నారో అలాగ ఈశ్వరుడికి పౌడరు వ్రాసి బొట్టు పెట్టండి. అంతేగాని మీ మొఖాలను శుభ్రంగా ఉంచుకొని ఈశ్వరుడి మొఖానికి బొగ్గు వ్రాయకండి. మీ క్షేమం మీరు ఎలా చూసుకొంటున్నారో అలాగే ఈ సృష్టి రూపంలో ఉన్న ఈశ్వరుడికి కూడా సహాయ సహకారములు అందించమని చెప్పటానికి ఇలా చెపుతున్నారు. భగవాన్ ఎప్పుడైనా మీ వంక చూస్తూ ఉంటే మీ జన్మలను చూడడు, మీ ఆస్తులను చూడడు, మీరు ఏదిగా ఉన్నారో దాని వంక చూస్తాడు. ఎందుచేతనంటే మీ దృష్టిని దానివైపుకు మళ్ళించటానికే ఆయన చూపు, బయట గొడవలు చూసే అలవాటు ఆయనకు లేదు.

నీ హృదయంలో ఒక నిజం ఉంది. ఆ నిజం వైపుకు మీ మనస్సును మళ్ళించండి,

మీ మనస్సును అక్కడ ఏకం చెయ్యండి. ఈశ్వరుడి యొక్క దయ మన శిరస్సుమీద పడుతూ ఉంటే ఈ చెయ్యి ఆ చెయ్యిని తాకినప్పుడు ఆ స్పర్శ ఎంత స్పష్టంగా తెలుస్తుందో లోపల చైతన్యం తాలుక అనుగ్రహం అంత స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. మీ మార్గంలో మీరు ఉండండి. ప్రయత్నం విడిచిపెట్టవద్దు, మీరు ప్రిపేర్ అవుతూ ఉండండి. మిమ్మల్ని ఎప్పుడు అనుగ్రహించాలి ఆ ముహూర్తం ఆయనకు వదిలేయండి. మిమ్మల్ని జ్ఞానంతో అలంకరిస్తాడు, ఆయన స్వరూపాన్ని మీకు ఇస్తాడు, వాడు ఈశ్వరుడు. పరమేశ్వరుడు అందరినీ అనుగ్రహిస్తాడు, అందరికి జ్ఞానం వస్తుంది. మీకు ఒకోసారి సంపదలు ఇస్తాడు, ఒకోసారి ఉన్న దానిని లాగేస్తాడు. వాడు ఏదైనా ఇచ్చినా, లాగేసుకున్నా కూడా అవి అన్నీ మిమ్మల్ని సత్యం దగ్గరకు కళ్ళు తెరిపించే పనులేకాని ఆయనకు మీమీద ద్వేషం కాదు. ఏది చేసినా అన్నీ మనమంచికే చేస్తున్నాడు. ఆయన మనకంటే వివేకవంతుడు, మనకంటే తెలివిగలవాడు, మనకంటే శక్తిమంతుడు. మీరు ధర్మంచేస్తే పుణ్యరూపంలో వస్తుంది, అధర్మం చేస్తే పాపరూపంలో వస్తుంది. వాటిని అనుసంధానం చేసేవాడే ఈశ్వరుడు. ఈ పుణ్య పాపములు అనే గొడవలు దాటి వెళ్ళండి అంటున్నారు భగవాన్, ఈ ద్వైతబుద్ధిలో ఉన్నంతకాలం జన్మలు తప్పవు. మీకు మంచి వచ్చినా, చెడ్డ వచ్చినా, సంపద వచ్చినా, దారిద్ర్యం వచ్చినా ఇవన్నీ అహంకారానికే. నీకు ఇప్పుడు ఏదైతే నేనుగా వ్యక్తమవుతోందో ఆ నేను ఉన్నంతకాలం అన్నీ ఉంటాయి, ఆ నేను పోతే ఏదీ లేదు. మీరు నిజంగా ఎక్కడ ఉన్నారు అంటే మీరు దేహం అనుకొన్నా, మీరు మనస్సు అనుకొన్నా, మీరు మంచివారు అనుకొన్నా, చెడ్డవారు అనుకొన్నా మీరు ఇష్టం వచ్చినట్లు వంద విషయాలు అనుకోండి కాని భగవంతుడు చెప్పిన మాట ఏమిటి అంటే ఈ నేను అనే తలంపు ఎక్కడైతే లేదో అక్కడ మీరు ఉన్నారు. అక్కడకు చేరుకోండి, అక్కడ గురిపెట్టండి. మీరు ఈ లోకంలోనికి ఏ పని నిమిత్తం వచ్చారో మీకు కష్టాలు వచ్చినా, నష్టాలు వచ్చినా ఆ పని మర్చిపోకండి. మీరు ఇక్కడకు ప్రవచనం వినటానికి వచ్చారు. ప్రవచనం వినటం మానేసి చుట్టాల ఇంటికి వెళ్ళి అక్కడ ఫలావు తినేసి తిరిగి ఇంటికి వెళ్ళిపోతే ఎలా ఉంటుందో మీరు ఈ లోకంలోనికి వచ్చిన పని మర్చిపోయి దారి తప్పిపోవటం అలా ఉంటుంది. అందువలన అజాగ్రత్త పనికిరాదు, అశ్రద్ధ పనికిరాదు. ప్రతీక్షణం జాగ్రత్తగా జీవించాలి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

మే	7	పెనుమంట్ర, వేంకటేశ్వరస్వామి గుడి ప్రాంగణం
మే	10	చించినాడ, గీతామందిరం
మే	15	జిన్నూరు, శ్రీరమణ క్షేత్రం
మే	18	మల్కిపురం, వేంకటేశ్వరస్వామి గుడి ప్రాంగణం
మే	29	గణపవరం, సాయిబాబా గుడి సమీపంలో, మ॥ గం॥ 3-00లకు

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

ఏప్రిల్ 17 - గురువారం, 2008 నాడు "వార్త దిన పత్రిక"నందు ప్రచురితమైన వ్యాసం

బ్యాంకులపై రాజకీయ ఒత్తిళ్ళు తగదు

- జిన్నూరు నాన్నగారు

బ్యాంకులపై రాజకీయ ఒత్తిళ్ళు తగదని ప్రముఖ ఆధ్యాత్మికవేత్త జిన్నూరు నాన్నగారు అన్నారు. స్థానికంగా కార్పొరేషన్ బ్యాంకు శాఖను జిల్లా రైసుమిల్లర్స్ అసోసియేషన్ ఉపాధ్యక్షులు చుండూరి వెంకట్రావు బుధవారం ప్రారంభించారు. ఈ సందర్భంగా జరిగిన సభకు ముఖ్యఅతిథిగా పాల్గొన్న జిన్నూరు నాన్నగారు మాట్లాడుతూ బ్యాంకులు దివాళా తీయడానికి రాజకీయ నాయకులే కారణమన్నారు. ప్రైవేటు బ్యాంకుల్లో ఆధిపత్యాన్ని కొనసాగిస్తున్న రాజకీయ నాయకులు వాటి పతనానికి నాంది పలుకుతున్నారన్నారు. ఈ విధంగా పలు అర్బన్ బ్యాంకులు మూతపడి కోట్లాది రూపాయల డిపాజిట్లను ఖాతాదారులు పోగొట్టుకోవాల్సి వచ్చిందన్నారు. డిపాజిట్లుపోయి దిక్కుతోచని స్థితిలో ఖాతాదారులు భిక్షాటన చేస్తూ ఆత్మహత్యలు చేసుకున్న పలు సంఘటనలు ఉన్నాయన్నారు. రాజకీయ ఒత్తిళ్ళ జబ్బు జాతీయ బ్యాంకులకు నేడు అంటుకుందని ఆయన ఆవేదన వ్యక్తంచేశారు. జాతీయ బ్యాంకులు సక్రమంగా పనిచేసేందుకు నాయకులు, ప్రజాప్రతినిధులు కృషి చేయాలన్నారు. ప్రజలు కష్టపడి సంపాదించిన సొమ్ము పదిలంగా ఉండేందుకు జాతీయ బ్యాంకుల్లో పొదుపు చేసుకోవాలని జిన్నూరు నాన్నగారు పిలుపునిచ్చారు. కార్పొరేషన్ బ్యాంకు సేవలను ఆయన కొనియాడారు. సమావేశంలో జిల్లా రైసు మిల్లర్స్ అసోసియేషన్ ఉపాధ్యక్షులు చుండూరి వెంకట్రావు, ప్రముఖ రైసు మిల్లర్ గొట్టుముక్కల శ్రీరామరాజు, మహ్మద్ మదని, భీమవరం, ఆకివీడు బ్రాంచి మేనేజర్లు పాల్గొన్నారు.

మనిషిని మసిచేసేది - కోరిక కోపము

తానుకాని శరీర మనోబుద్ధులను తాను అనుకొని తనకు భిన్నంగా లోకం ఉంది అని భ్రమపడే మనస్సు అనే రథం ఇంద్రియాలనే గుఱ్ఱాలతో లాగబడుచు మహా వేగంతో బాహ్యా వస్తుమయ ప్రపంచాన్ని గుర్తిస్తూ, యిష్టాయిష్టాలను ఏర్పరచుకొంటూ సంచరిస్తూ ఉంటుంది అహంకారం. కోరికే ఈ రథానికి సారథి. అసలు కోరికతోనే ఈ ప్రపంచమంతా నిర్మింపబడుతోంది అని గ్రహించాలి. కోరికల యొక్క బీజ రూపమే వాసనలు. కనిపించే వస్తువులను పరిశీలిస్తే పంచభూతాల పంచీకరణం వల్లనే రూపొందాయని గ్రహిస్తే మోహం ఎక్కడ? మానవ జీవితంలో ద్వంద్వాల ప్రభావానికి లోనుకాని కాలమేది? అంటే సత్యదర్శనం కానంతకాలమే కోరికే అజ్ఞానం. కోరికకు ఆకలేగాని అజీర్తి బాధలేదు. కోరిక నశిస్తే మనిషి స్వతంత్రుడు అవుతాడు. కోరిక తోబుట్టువులే కోపము. ఈ కోపతాపాదులను కాలానుగణంగా ప్రదర్శించువాడు సుఖి. అంటే బుస్ మనాలి కరవకూడదు. "తిండి, గుడ్డ, నీడ మానవ మనుగడకు అవసరాలు కోరికలకు అంతు లేదు అవి అనర్థ హేతువులు" అంటారు శ్రీనాన్నగారు. కోరికలను సృష్టించే మోహపు విలువలను జయించకపోతే అనునిత్యం శ్రమపడుతూ జీవితాన్ని దుఃఖమయం చేసుకోవలసి వస్తుంది. సాధకునకు కోరిక శత్రువులాంటిది. మనం లక్ష్యాన్ని మరపింపచేస్తుంది అని అప్రమత్తతతో వ్యవహరించాలి. ధర్మార్థ కామాల ప్రయోజనాలను, పరిమితులను గుర్తిస్తూ కోరికల నుండి బయట పడాలి. వైరాగ్యానికి మించిన సుఖం లేదు. "కోపమున ఘనత కొంచెమైపోవును, కోపమున సుగుణములు కొరతబడును, కోపమున బ్రతుకు కొంచెమైపోవును" అన్నారు వేమన. కోపం వల్లనే శారీరక మానసిక అనారోగ్యానికి కారణమని ఆధునిక వైద్య శాస్త్రం ఋజువు చేస్తున్నది. కోరికే మృత్యువు. విషయ భోగ కాంక్ష, తాగుడు, జూదము మనిషిని దుఃఖితునిగాను, యాచకునిగాను చేస్తుంది. అవమానం, అనాదరణ, శత్రుత్వములాంటివన్ని కోరిక కోపాల స్వభావ ఫలితాలే. క్రోధాగ్ని దారుణమైనది. అది తల్లితండ్రులను, బంధువులను, మిత్రులను వధింపచేస్తుంది. అది కోటి చెడులను తీసుకొని వస్తుంది. కోరికకు రాత్రి, పగలు అనేది లేదు. కలలో కూడా సుఖం ఉండదు కోరిక ఉన్న చోట నామం ఉండదు. నామం ఉన్నచోట కాముడు ఉండడు. మైత్రి, కరుణ, భోగ వస్తువుల పట్ల ఉపేక్ష భావం, కోప కారణం ఉన్నా శుద్ధంగా ఉండాలి. "దయ ఉన్నచోట ధర్మం, లోభమున్న చోట పాపం, క్షమ ఉన్నచోట భగవంతుడు ఉంటాడు" అన్నారు కబీర్. గురువు క్షమా స్వరూపుడు అక్కడ శాంతిని పొందాలి.

- సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్ధవరం